

САВЕЗ САМОСТАЛНИХ СИНДИКАТА СРБИЈЕ

11000 Београд, Трг Николе Пашића 5, Тел: Кабинет председника 011/333 5 165, Секретар већа 011/323 1 505,
Централа 011/333 5 333, Факс 011/324 1 322, ПИБ 100063070, Матични број 07002211, Текући рачун 355-1014774-54
E-mail: office@sindikat.rs; www.sindikat.rs

01 Број: 548

Београд: 7.12.2016

ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
Председник, г-дин Александар Вучић

Неманиња 11
Београд

Непосредни повод да Вам се обратимо јесте недавни случај самохране раднице којој је радни однос на одређено време престао у току боловања истеклом периода за који је закључен уговор о раду. Тај случај је због тежине болести раднице изазвао узнемирење јавности, и срећом је окончан на начин који је показао да хуманост не мора бити страна послодавцима. Међутим, сматрамо да ово није питање које треба препустити доброј вољи послодавца, већ да га треба уредити законом. Због тога смо припремили текст амандмана на Закон о раду којим смо предвидели да запосленом који је уговором засновао радни однос на одређено време радни однос не може престати док је привремено спречен за рад, што значи да му се радни однос на одређено време продужава до истека привремене спречености за рад (боловања).

Верујемо да овом иницијативом изражавамо општи став јавности да је посебно нехумано (ако се нехуманост може градирати) болесном раднику битно погоршати социјални положај укидањем материјалног примања. При томе, имамо у виду и околност да остављање болесног радника без иакаквог прихода додатно угрожава његово здравље.

Надамо се да ће ова иницијатива бити прихваћена и да ћемо тако као заједница показати да се по нашем уверењу интерес и хуманост не искључују, већ да је права мера њиховог међусобног односа везивно ткиво друштва у каквом желимо да живимо.

Прилог:

- Амандман на Закон о раду

АМАНДМАН:

У члану 187. Закона о раду, додају се нови ставови 2., 3., и 4. који гласе:

„Запосленом који је уговором засновао радни однос на одређено време, радни однос не може престати док је привремено спречен за рад.

У случају из става 1. овог члана, радни однос на одређено време продужава се до истека привремене спречености за рад.

Решење о престанку радног односа из става 2. овог члана ништаво је ако је на дан доношења решења о отказу уговора о раду послодавцу била позната околност привремене спречености за рад“.

Досадашњи ставови 2. и 3. постају ставови 5. и 6.

О б р а з л о ж е њ е

Према члану 37. став 1. Закона о раду, уговор о раду може да се закључи на одређено време, за заснивање радног односа чије је трајање унапред одређено објективним разлозима који су оправдани роком или извршењем одређеног посла или наступањем одређеног догађаја, за време трајања тих потреба.

За време привремене спречености за рад, запослени не може обављати посао, те, сходно томе, долази до застоја у објективним разлозима (рок, извршење одређеног посла, наступање одређеног догађаја), а који су и условили настанак радног односа на одређено време. Са друге стране, ти објективни разлози се продужавају, јер нису могли бити завршени због привремене спречености за рад.

Исто тако, рад, односно приходи који се остварују по основу рада, јесу основни за егзистенцију запосленог, док, са друге стране, привремена спреченост за рад представља посебно психично стање запосленог. Имајући у виду наведени значај рада за запосленог, престанак радног односа на одређено време додатно посебно утиче на ово психолошко стање запосленог, изазива страх за егзистенцију, а, нарочито, када су у питању теже болести.

Напоследку, привремена спреченост подразумева додатне издатке за запослене (тршкови превоза запосленом не припадају за време привремене спречености за рад, док се зарада остварује у висини од 65%). Остајањем без прихода за време привремене спречености за рад, додатно се отежава, и овако, тешко стање запосленог који се налази на привременој спречености за рад.